

Welk een prachtige vermaning, nietwaar, voor allen, die hun bestaan of huij genoegeen erin vinden, het gif van haat en wantrouwen te zaaien in de harten der geringen, juist jegens de menschen, die zij het meest noodig hebben. Maar laat onze inbeelding ons niet verleiden, te meenen, dat het doel van deze ontboezeming is, te getuigen van waardeering voor ons. Neen, ook de heer v. R. reageert positief op OTTO—OTTO:

„Dat de officieele medici een kaste vormen, die in vele opzichten uiterst bekrompen is, weten wij en hebben wij ook al meermalen in openbare lichamen geconstateerd.

Maar . . . wij hebben de S.D.A.P. daarbij nog nimmer aan onze zijde gezien.

Toen wij, niet lang geleden, bij de begroting van Onderwijs pleitten voor de reeds *krankzinnig* lang uitgestelde oprichting van één, zegge één, leerstoel in de *homoeopathische* geneeswijze, zweeg de S.D.A.P. in de Kamer als één man”.

Hier moet ik den schrijver ongelijk geven. Als wij zien, dat een antirevolutionnair met hem unisono om een homoeopathischen professor kweelt; dat in zijn tijd een liberale oud-minister in de Kamer verkondigde, bij zijn bezoeken aan krankzinnigengestichten den indruk te hebben gekregen, dat daar vele lijders zijn, die er niet in behooren; dat eens een hoofdman der S.D.A.P. daar beweerde, dat wij onze tuberculose-patiënten uit winstbejag liever lang ziek laten, dan hen naar Nordrach te zenden, waar de kuur, naar zijn geleerd inzicht, de tuberculose radicaal kan opknappen — dan mag niet ééne politieke partij de andere verwijten, dat zij niet genoeg nonsens verkoopt op geneeskundig gebied.

SCHENDING VAN HET BEROEPSGEHEIM. — Een Hongaarsche advocaat was door een specialist behandeld wegens strictuur. Hij vergat te betalen. De dokter stuurde na drie maanden zijn rekening per post. De advocaat was niet thuis en mevrouw maakte uit den naam van den dokter, dus *ex juvantibus*, de diagnose: venerische ziekte. Aetiologie: ontrouw. Indicatie: echtscheiding. De bedreigde echtgenoot klaagde nu den dokter aan wegens schending van het beroepsgeheim door het sturen van een rekening per post. De rechtbank sprak den arts vrij en vond, dat de rekening maar eerder had moeten worden betaald (*Lancet*).

PINKHOF.

## INGEZONDEN.

### EEN VERTEGENWOORDIGER VAN DEN GENEESKUNDIGEN STAND IN DE TWEDE KAMER.

Met steeds stijgende verbazing las ik het hoofdartikel onder bovenstaanden titel van prof. VAN RIJNBERK, welke verbazing na beëindiging der lectuur in ergernis overging. Ik vraag mij af: is het *Ned. Tijdschrift voor Geneesk.* de plaats om politieke propaganda te maken? En dat is het artikel van VAN RIJNBERK inderdaad, al begrijpt hij dit zelf wellicht niet, hetgeen ik gaarne aanneem, daar uit alles blijkt, dat de schrijver van de politiek in het geheel geen verstand heeft. Doch des te onvoorzichtiger is zijn daad, al was de bedoeling wellicht goed. Ik hoop echter vurig, dat VAN RIJNBERK van verdere propaganda afziet en zich verder „gerechtigd en verplicht acht” zijn verdere artikelen in de pen te houden. Dit eerste artikel sticht al kwaad genoeg en kan alleen en dan nog slechts gedeeltelijk geneutraliseerd worden, door de publicatie, ook in een hoofdartikel, van de namen van alle geneeskundigen, die candidaat zijn gesteld voor de Tweede Kamer, met vermelding van hun partij.

Middelburg, 3 Juni 1922.

D. N. VAN GELDEREN.

Niet ik doch collega VAN GELDEREN dreigt politiek in deze kolommen te brengen. De candidaten, waarover ik geschreven heb, behooren tot geen partij, staan dus buiten de politiek. Dat geldt niet voor de andere geneeskundigen, die candidaat gesteld zijn voor de Tweede Kamer.

G. VAN RIJNBERK.